

N:o 91.

Af Herr P. Benjaminsson: Angående åtskilliga ändringar i Kongl. Förordningen den 17 Maj 1867 om villkoren för bränvins-tillverkning.

Då man tänker sig den långa tid, under hvilken enligt nu gällande bränvinsbrännings-förordning bränvinsbränning får utöfvas, och den höga tillverknings-afgift som för sådan skall erläggas, så finner man, att en mängd spanmål måste användas för fabrikation af bränvin, som i annat fall skulle tjena många människor till föda, och i hvilket förhållande tullen å utländska spritvaror står i förhållande till den höga tillverknings-afgiften, som skall erläggas för inom eget land tillverkad bränvin, så finner man, att tillverknings-afgiften är allt för hög, men ehuru hög tillverknings-afgiften för närvarande är, våga dock många, isynnerhet i de delar af Riket der potatis odlas, för sin ladugårdsskötsel, ehuru med förlust kanske af all sin förmögenhet, utöfva bränvinsbränning åtminstone någon eller några terminer om året; jag vågar därför föreslå, att Riksdagen med ändring af Kongl. Förordningen af den 17 Maj 1867 ville besluta:

- 1:o att bränvinsbränning endast må utöfvas tre månader om året, nemligen: Mars, November och December, fördelade i sex terminer, eller från den 1 till den 15 Mars, från den 15 till den 31 Mars, från den 1 till den 15 November, från den 15 till den 30 November, från den 1 till den 15 December och från den 15 till den 31 December, allt klockan 12 på dagen.
- 2:o att ingen å samma egendom må utöfva bränvinsbränning mer än tre terminer om året.
- 3:o att minimi-tillverkningsbeloppet måtte nedsättas till 100 kannor bränvin om dygn af 50 procent styrka vid 15 graders värme å Celsii thermometer.
- 4:o att tillverknings-afgiften måtte nedsättas till 60 öre för hvarje tillverkad kanna bränvin af 50 procent styrka vid 15 graders värme å Celsii thermometer.

Om remiss af denna min motion till vederbörligt Utskott anhålles ödmjukast.

Stockholm den 24 Januari 1870.

Pehr Benjaminsson,
från Elfsborgs län.